

Lucrare prezentată la
cel de-al IX-lea Congres
al profesiei
de auditor financiar
din România

Studiu empiric privind analiza relației dintre relevanța raportării performanței de sustenabilitate și performanța financiară a companiilor

Drd. Mihaela NEACȘU,

*Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor,
Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași,
e-mail: mihaelaneacsu08@yahoo.com*

Rezumat

Companiile sunt interesate, în prezent, nu doar de performanța financiară, ci și de practicile sociale și de mediu realizate. Evaluarea performanței companiilor din perspectiva sustenabilității, implică măsurarea capacității de a obține profit pe termen lung a acestora, permițând o supraviețuire sustenabilă prin diminuarea riscurilor într-un mediu dinamic și deosebit de complex.

Triple Bottom Line (TBL) poate fi considerată o strategie importantă de urmat în fața uneia dintre cele mai mari provocări ale afacerilor actuale, obținerea sustenabilității. Deși dimensiunea economică a TBL este foarte importantă în competitivitatea afacerilor, totuși sustenabilitatea financiară nu este destul de aprofundată în cercetare și strategiile de management al afacerilor. Autorul consideră că este necesară aprofundarea cunoștințelor privind relația dintre practicile de afaceri sustenabile și performanța financiară a companiilor. Studiul actual își propune să analizeze influența celor trei dimensiuni TBL asupra performanței financiare a companiilor.

Utilizând analiza de regresie a datelor panel, autorul și-a propus să testeze în ce măsură performanța financiară a companiilor cotate la BVB este influențată de raportarea performanței de sustenabilitate. Studiul examinează impactul raportării performanței de sustenabilitate prin cadrul Triple Bottom Line (TBL) asupra performanței financiare a companiilor cotate la Bursa de Valori București (BVB) pe piața Reglementată, la categoriile Premium, Standard și Int'l, în perioada 2018 - 2023.

Vă rugăm să citați acest articol astfel:

Neacșu, M., (2025), Empirical Study on the Analysis of the Relationship between the Relevance of Sustainability Performance Reporting and the Financial Performance of Companies, *Audit Financiar*, vol. XXIII, no. 4(180)/2025, pp.778-790, DOI: 10.20869/AUDITF/2025/180/023

Link permanent pentru acest document:

<http://dx.doi.org/10.20869/AUDITF/2025/180/023>

Data primirii articolului: 17.07.2025

Data revizuirii: 30.07.2025

Data acceptării: 3.10.2025

În vederea calculării indicatorilor financiari utilizați în studiu și a gradului de raportare și de conformitate cu cerințele de sustenabilitate, s-au analizat rapoartele anuale și rapoartele de sustenabilitate ale companiilor selectate, publicate pe site-ul oficial al Bursei de Valori București, cât și de pe site-urile acestora pe o perioadă de șase ani (2018-2023).

Rezultatele studiului susțin că performanța financiară a companiilor cotate la BVB pe piața Reglementată, la categoriile Premium, Standard și Int'l, în perioada 2018-2023 este influențată pozitiv și semnificativ de raportarea de sustenabilitate.

Cuvinte cheie: Triple Bottom Line; performanță de sustenabilitate; performanță financiară; dezvoltare sustenabilă;

Clasificare JEL: G34, M41, M14

1. Introducere

Problemele de sustenabilitate au început să fie abordate și în economiile emergente din Uniunea Europeană mai mult începând cu anul 2016, datorită adoptării Directivei 2014/95/EU, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2017, și OMFP 1938/2016, prin care s-a introdus Declarația nefinanciară. Astfel, companiile sunt obligate să publice informații de sustenabilitate.

Companiile din țările emergente, pentru a ține pasul cu ritmul dezvoltării afacerilor, trebuie să-și schimbe mentalitatea în adoptarea strategiilor de afaceri, insistându-se pe tranziția de la dezvoltarea tradițională la dezvoltarea sustenabilă, prin care performanța de sustenabilitate, etica și colaborarea în afaceri, încrederea și respectul sunt pilonii și stimulii de dezvoltare a unei economii morale și bazate pe încredere.

Succesul unei companii în afaceri depinde atât de performanța financiară, cât și de performanța de sustenabilitate obținută. Companiile înregistrează presiune din ce în ce mai mare în maximizarea profitului și a productivității dar, în același timp, se confruntă și cu presiunea investitorilor, partenerilor de afaceri și a instituțiilor publice de a întreprinde acțiuni de sustenabilitate.

Raportarea de sustenabilitate a devenit un instrument important de comunicare a performanței de sustenabilitate către investitori și alte persoane interesate (Camilleri, 2015; Arvidsson & Dumay, 2022), contribuind la alinierea companiilor cu obiectivele de dezvoltare sustenabilă (SDGs) (Beretta *et al.*, 2025). Conform directivelor stabilite la Summitul ONU Rio+20, aceste obiective trebuie să fie măsurabile, axate pe cele mai recente cercetări și trebuie să se aplice atât țărilor dezvoltate, cât și celor în curs de dezvoltare. Aderarea la aceste obiective de sustenabilitate denotă un nivel mai ridicat de transparență și informare, contribuind la îmbunătățirea practicilor de sustenabilitate (Erin *et al.*, 2022).

Companiile își prezintă informațiile relevante în materie de performanța de mediu, socială și de guvernare într-un singur document prin raportul de sustenabilitate. Pe plan internațional se observă o atenție sporită acordată raportării non-financiare (Nechita, 2021). Raportarea de informații non-financiare a fost voluntară în România până la apariția Directivei 2014/95/EU, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2017 și adoptată prin Ordinul ministrului finanțelor publice 1938/2016 și Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3456/2018, prin care s-a introdus *Declarația nefinanciară* în rapoartele anuale (Marinescu, 2020). Conform acestei directive, organizațiile care depășesc un număr mediu de 500 de angajați sunt obligate să întocmească un raport non-financiar pentru exercițiul financiar anterior. Prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 85/2024 privind reglementarea aspectelor referitoare la raportarea durabilității, începând cu întocmirea situațiilor financiare anuale 2024, entitățile mijlocii și mari de interes public au obligația să elaboreze, să publice și să supună auditării raportările de durabilitate.

Un cadru de măsurare a sustenabilității este propus de Ekington (1997), numit Modelul celor trei piloni ai performanței (Triple Bottom Line). Triple Bottom Line (TBL) încorporează trei dimensiuni ale performanței: socială, de mediu și economică. Pentru un real succes în afaceri, Loviscek (2021) susține integrarea în planurile de afaceri ale companiilor a dimensiunilor performanței TBL. Deși a fost lansat acum 28 de ani, modelul TBL este o provocare pentru strategiile de afaceri prin încorporarea de noi instrumente de protejare a oamenilor și de evaluare a prejudiciilor cauzate societății și mediului (Griggs *et al.*, 2013). Raportarea Triple Bottom Line este considerată o abordare cuprinzătoare pentru atingerea sustenabilității, integrând raportarea problemelor de mediu, sociale și financiare (Assaf *et al.*, 2012).